

Jeg gjentager dette — skjøndt jeg selvfølgelig bevidner Ministeren min personlige Tak, fordi han har villet imødekomme Flertallet — at det skal komme til at staa som et Minde om hans finantzielle Vidskabshed, at han har skabt et Papir til 5 pCt. uden at spørge Rigsdagen derom. Den ærede Ministers Udtalelser vare mig noget paafaldende. Den Motivering, som den ærede Minister brugte for at begrunde sin Overgang til at noies med at emittere et Papir til 4½ pCt., støtter han paa en Forudsætning om, at det egentlig er Midler, der ellers gaa i Sparekasser, som vilde blive anvendte til Opkjøb af Kreditbeviser. Men jeg mener, at den ærede Ministers Betragtninger i saa Henseende ere feilagtige, og jeg tror, at, dersom den ærede Ministers Forudsætning om, at Sparekassens Midler skulde blive satte i den Slags Papirer, er rigtig, saa vil han neppe opnaa at faa de tilbagestaaende Millioner realiserede til 4½ pCt. Dersom den ærede Ministers Mening om, at de, der ellers sthyde Penge ind i Sparekasserne, vilde sætte dem i det nye Papir, saa tror jeg ikke, at Erfaringen vil stadfæste denne Mening. Disse Papirer ere virkelig ikke saa let realizable, som de gives ud for at være, og dernæst maa jeg bemærke, at de Indskud, der ske i Sparekasser, ere mindre Beløb, og man kan ikke antage, at Tegningen, som sker til Erhvervelse af Kreditbeviser, skal være samlet i Kreditbeviser blandt Sparekassens Interessenter. Dersom den ærede Ministers Mening derimod var — jeg tror ikke, det blev aldeles klart udtalt af ham — at Sparekassernes Bestyrelser skulde anbringe Sparekassernes sammenfankede Midler i Kreditbeviser, da tror jeg heller ikke, at denne Mening vil blive stadfæstet; jeg kan ikke antage, at Sparekasserne vilde ligge med den Slags realizable Papirer. Jeg er imidlertid som sagt enig med den ærede Minister i, — og det beder jeg fastholdt — at Kreditbevisernes Forrentning ned sættes til 4½ pCt., men jeg anser disse Papirer for at være affættelige af en ganske anden Grund end den, som den ærede Minister anførte. Naar man nemlig vil indsætte Penge i Bankerne, saa faar man ikke mere end 2—3 pCt. af dem, og det er

netop de Penge, der for en Tid indskydes i Bankerne, som skulle bringe Afsetning tilfede paa Kreditbeviserne. Der er for Diebliffet en stor Mængde ledige Kapitaler paa Pengemarkedet, de ligge ikke i Sparekasserne, men i Bankerne; Bankernes maanedlige Status opviser, at der er stor Overflodighed af Penge. Disse Penge, som saaledes ligge i Bankerne, til 2, 3 høist 3½ pCt., ville kunne finde en fordelagtigere Forrentning derved, at deres Eiere opkjøbe Kreditbeviser, og det er derigjennem, at vi skulle vente at faa Afsetning paa vore Kreditbeviser, men det er tillige netop derigjennem, at det efter min Mening viser sig, at Kreditbeviserne kunde have været udstedte til en billigere Rente, end sket er i August. Saavidt jeg saa i August, bleve Kreditbeviserne strax borttagne, der skete strax behørigte Tegninger for dem her paa Pladsen, og dette viser, at der var Penge nok; endvidere saa man det deraf, at Bankrenten allerede midt i September gif ½ pCt. ned. Jeg tror saaledes, at der ingen Fare er for, at disse Kreditbeviser ikke ville finde Afsetning til 4½ pCt. Jeg vilde ønske, at den ærede Minister havde indrettet sin Kreditbevislov paa en anden Maade, thi da kunde vi til ethvert Diebliff have faaet at vide, om vi vare istand til at faa en lavere Forrentning bragt tilveie. Loven kunde jo have været indrettet saaledes, at Kreditbeviserne vare opsigelige til en tidligere Tid end den 15de August 1872, og det vilde da have staaet i Ministerens Magt at opstige disse 5 pCts. Papirer, og hvis der var Penge nok i Opsigelstiden, at konvertere dem til 4½ pCt. Det Beløb, hvorfor der blev udgivet Kreditbeviser i August Maaned, nemlig 2 Millioner, var ikke større, end at Statskassen meget vel kunde risikere en saadan Opsigelse. Den Konvertering, som den ærede Minister tidligere har gjort, i 1860, efter den Lov, som da gif igjennem Rigsraadet, angik jo et meget større Beløb; der blev da, saavidt jeg husker, konverteret for 4 Millioner, og det var en hel Procent, der blev indbunden, fra 5 til 4 Procent af det engelske Laan af 1850, hvorimod der vel neppe blev udbetalt mere end henimod 3 Millioner Rd., eller maasse